

κάθε άλλον πολιτικό και διπλωμάτη μας τὰ πρᾶματα τῆς Τουρκίας κ' εἶναι ὁ μόνος, τὸ λέμε ἀδίσταχτα, πὺ θὰ βρεθεῖ στὴ θέση του ἂ διαριστεῖ Πρέσβης στὴν Πόλη ἢ καὶ στὴ Σόφια, γιατί ὅσο τὰ Τούρκικα ἄλλο τόσο καὶ τὰ Βουργάρικα πρᾶματα τᾶχει μελετήσει.

Κάλλιο ἀργὰ ἐπιτέλους...—ἀν καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἔπρεπε νὰ δείξει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ περισσότερο κουράγιο καὶ νὰν τοῦ μπιστευτεῖ τὴ διεύθυνση τῆς ἔξωτερικῆς πολιτικῆς μας, κἀνοντάς τον Ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν. Αὐτὸ θὰ λεγότανε ἀληθινὴ ἀνδρόβωτη.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ Κυκλάδων, ὁ λόγιος κ. Ζ. Παπαντωνίου, θέλησε νὰ μιλήσει στοὺς ἐργάτες γιὰ τὴν τύχη τους νὰν τοὺς δείξει πῶς θὰ τὴν καλύτερέφουνε, νὰν τοὺς παρουσιάσει ὀλοζώντανα τᾶγαθὰ τοῦ συνεργατισμοῦ. Κ' ἐπειδὴ ὁ κ. Παπαντωνίου ἔτυχε νᾶναι λόγιος κι ὄχι λογιώτατος, κάθισε καὶ σύνταξε μιὰ ἐγκύκλιο, δηλ. ἓνα ἐπίσημο ἔγγραφο, σὲ ζωντανή, σὲ δημοτικὴ γλῶσσα, γιὰ νὰν τὸ νιώσουν οἱ ἐργάτες καὶ νὰ συγκινηθοῦνε.

Καὶ τώρα ὁ κ. Πῶπ ζητάει τὴν... πάφη του, γιατί ἀσέβησε, λέει, στὸ Σύνταγμα' πὺ περιφρουρεῖ μὲ τὸ 107 ἄρθρο του τὴν καθαρεύουσα!

Ὁ ἴδιος κ. Πῶπ τ'ς προάλλες ζητοῦσε νὰ κρεμαστεῖ ὁ ἀνόσιος ἐκεῖνος πὺ σύνταξε σὲ ἀπλῆ—κι ἔχι συνταγματικὴ—γλῶσσα τ'ς δεηγίες γιὰ τὴν προφύλαξη τῆς χολέρας.

Ὁ κ. Πῶπ, καὶ κάθε ἄλλος κ. Πῶπ, θὰ προτιμοῦσε νὰ μᾶς ἔρθει ἡ χολέρα παρὰ νὰ τὴν ξεφύγουμε ἀπιστώντας στὴν καθαρεύουσα.

Καὶ μεις ἔμως, καθὼς καὶ οἱ Συριανοὶ ἐργάτες, τὴ σωτηρία μας ζητάμε κι ἄς βουρλίζεταὶ ὁ μιστρωτὸβόλητος Πῶπ καὶ τὰ συντρόφια του.

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400—450 σελίδες)

Συνδρομὴ φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθυνση: «Grammata» Β. R. 1146. Alexandri (Egypte)

«ΘΕΑΤΡΙΚΑ»

“ΚΡΥΦΟΣ ΠΟΘΟΣ,”

Ὁ «Κρυφὸς Πόθος» τοῦ κ. Δωρικῶ εἶναι τὸ πρῶτο ἑλληνικὸ ἔργο πὺ παίχτηκε φέτος στὸ θέατρο τῆς Κυβέλης. Ἔργο πατριωτικὸ πὺ ἐνθουσίασε τὸν τύπο, τὴν καλὴ κοινωνικὴ τάξη καὶ τὰ λαϊκὰ στρώματα. Ὁ ἐνθουσιασμοὸς αὐτὸς ὀφείλεται σὲ κάποιες ψυχολογικὲς στιγμὲς τῆς ἐπικαιρότητας καὶ σὲ διαφορὰ σκηρικὰ τερτίπια, πὺ θυμίζουν περισσότερο τὴν παντομίμα παρὰ τὴ θεατρικὴ λογοτεχνία. Οἱ ἥρωές του δὲν ἔρχονται σὲ καμμιά ἀνθρώπινη σύγκρουση· εἶναι νευρόσπαστα, καὶ μιλοῦνε σὲ μισοβάρβαρη δημοτικὴ ἢ σ' ἄψογη καθαρεύουσα κάθε φορά πὺ ἐκφράζονται κάπως πὺ ἀφηρημένα. Τὸ πατριωτικὸ στοιχεῖο τοῦ ἔργου δὲν ἔχει νὰ κἀνῃ τίποτε μὲ τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ ἔθνισμοῦ πὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, καθὼς θὰπρεπε νὰ γίνεται σ' ἓνα τόσο βαρὺ θέμα· μ' ἔλη τὴν κάπως κομψὴ του διάχυση, θυμίζει παρὰ πολὺ τὸ χρονογράφημα καὶ τὴν πατριωτικὴ κατήχηση τῆς στιγμῆς. Σύντομα: Τὸ ἔργο δὲ γράφτηκε ἀπὸ τεχνίτη, οὔτε κᾶν ἀπὸ μέτριο, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ἀνθρωπο θρεμμένο στοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τοῦ Γιαννάκη.

ΛΕ. ΠΑ.

“ΜΟΥΣΙΚΗ,”

13—15 Στοὰ Ἀρσακίου 13—15. — Ἀθήναι

Ὅλη ἡ κλασσικὴ μουσικὴ.

Ὅλα τὰ νεώτερα succes.

Ὅλα τὰ τραγούδια ὄλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν.

Τὰ νεώτερα Ἑλληνικὰ ἐμβατήρια.

Γ. Λαμπελέρ	ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ
Θ. Σακελλαρίδου	ΕΛΛ ΔΟΞΑ
Σπ. Σαμάρα	ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ
Μ. Καλομοίρη	ΕΜΠΡΟΣ
Ι. Καίσαρη	ΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ὁ Ἐκδοτικὸς οἶκος «Μουσικὴ» χάρις εἰς τὴν ἴδρουν τοῦ χαρακτηριστοῦ του τμήματος ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν μουσικῶν τεμαχίων καὶ διὰ λογαριασμῶν τρίτων εἰς τιμὰς εὐκαταβατικὰς.